

Het is april en volop voorjaar! Zo fijn om de wandelschoenen aan te trekken en mee te lopen met de voorjaarstocht van OLAT! Deze is uitgezet in de omgeving van Oss.

Alle afstanden ontdekken een verrassend groen gedeelte van Oss en Landerij Van Tosse. De langere afstanden lopen langs de rand van de Maashorst naar Nistelrode en/of ontdekken het fraaie buitengebied van Heesch en Vinkel. De langste afstand maakt een extra lus naar Kaathoven en Engelenstede.

Vandaag wat minder bos, maar veel houtsingels en eeuwenoude zandpaden tussen versnipperde stukjes groen, kleine akkers en weilanden. Dat wordt genieten van de voorjaarsbloei, bloesem en het jonge groen.

De start is bij de fraai gelegen recreatielocatie Strand Tien, bij velen bekend als de Geffense Plas. Let wel even op: je trouwe viervoeter mag bij Strand Tien niet naar binnen en zal dus even buiten op je moeten wachten.

De eerste kilometers blijven we binnen de bebouwde kom van Oss, maar het voelt anders! We lopen aan de rand van de bebouwing met zicht op de weilanden, langs waterlopen en komen op een mooie loopbrug langs natuurcentrum en stadsboerderij De Elzenhoek. Hier is van alles te beleven en te bekijken, het is een geweldig leuke plek. Maar wij komen om te wandelen, dus stappen we door en lopen via een fraaie bommenlaan Oss uit.

Daar wacht een volgende verrassing: het Land van Tosse, een afwisselend gebied met kleine landbouwpercelen en natuurterreintjes.

Bron foto: Landerij VanTosse

Langs de paden zijn her en der fruitbomen aangeplant. En in deze tijd van het jaar betekent dat dat we mis-

schien nog van de bloesem kunnen genieten. In het hart van het gebied ligt Tuinderij VanTosse, een voormalige heemtuin. Er is een proeftuin en een natuurtuin met een amfibieënpoel, kruidenheuvel, vlinder- en bijenveldjes. Op akkertjes worden oude gewassen geteeld. Het is een gebied om met plezier doorheen te lopen. En bedenk eens dat we hier over een structuur van eeuwenoude paden en wegen lopen, bijna identiek aan dat op de kaart uit 1850!

Net voor we bij de grote post komen, lopen we door het Van Tosse herinneringsbos, waar bomen geplant zijn ter nagedachtenis aan iemand die overleden is of ter herinnering aan een bijzondere gebeurtenis.

Van Tosse is trouwens een verkorting van Van het Osse....

Dan, zoals gezegd, komen we bij de grote koffiepost. En we weten het: de generator broemt en levert stroom voor de percolator, zodat we kunnen genieten van een mok of beker verse koffie.

Kort na de pauze een verrassing voor de wandelaars die 15 km lopen. Zij komen in De Stelt, een mooi gebied tussen Oss en Heesch. Ze lopen langs een hertenkampje en daarna door een bos met veel mooie wandelpaden. Tegenover het Willibrordusputje treffen zij bij restaurant Clemens hun caférust.

Over dit Willibrordusputje ging het verhaal rond dat een bezoek je zou genezen van koorts en ziekten. Het zorgde tijdenlang voor vele bedevaartgangers.

Na de pauze lopen de wandelaars via autoluwe wegen naar de rand van Heesch, waar de samenkomst is met de andere afstanden. Maar dat is niet voor lang. Direct na het viaduct onder de A59 volgt opnieuw een splitsing. De 10 en 15 km gaan rechtsaf, de 20, 30 en 40 km linksaf.

Beiden lopen 1,5 km over een graspad langs de hoge wal van de A59. Het is heel apart om je te realiseren dat hemelsbreed 10 m van je vandaan de auto's voorbijrazen, maar je deze niet ziet en zelfs nauwelijks hoort! Enne... het is bovendien een erg mooi pad, waar je onderweg van alles tegenkomt. Zo lopen de wandelaars op de kortste afstanden langs grote achtertuinen en weijtjes waar allerlei boerderijdieren een prima thuis

hebben. Zij lopen tot het volgende viaduct waar ze de A59 opnieuw onderdoor gaan. Al spoedig gaan ze de Geffense Bosjes in, waar het fijn wandelen is. We kunnen genieten van het ontluikende groen, maar doordat de bomen nog niet volledig in het blad staan, kunnen we er nog doorheen kijken en op enig moment zien we water glinsteren. We komen hier aan de rand van de Geffense Plas. Iets verderop is het punt waar we invoegen op de hoofdroute om gezamenlijk terug te lopen naar de finish.

De langere afstanden lopen ondertussen ook parallel op het mooie pad langs de A59, maar dan in de richting van de Maashorst. Omdat het broedseizoen begonnen is, hebben wij geen toestemming om daar met veel wandelaars te komen. We blijven dus aan de rand van dit natuurgebied. Maar ook daar is het heerlijk wandelen en hebben onze routebouwers Johan en Johanna van de Sande mooie paden weten te vinden. Zo lopen we een stukje door het arboretum aan de rand van Heesch en werpen een blik op de grote waterplas van het bomenpark. Daar splitsen de afstanden. Ditmaal buigt de 20 km af. Zij hebben vandaag deels een eigen traject en dat mag er zijn. Als eerste gaan ze via een klein stukje bebouwde kom naar de caférust in het clubgebouw van de voetbalvereniging van Heesch.

Na de rust lopen ze via autoluwe wegen en zandpaden door het mooie buitengebied tussen Heesch en Vinkel. Het is genieten van weidse vergezichten over de landerijen en akkers. Dit wordt even onderbroken door een mooi pad dwars door een bosgebiedje op landgoed de Berkt. Niet veel later passeren de wandelaars **kasteeltje de Berkt**.

Foto: Johan van de Sande

Het is een voormalig adellijk huis, deels omgracht en bereikbaar via een stenen boogbrug. Het torentje met luidklokje uit 1754 geeft het geheel een bijzondere uitstraling. Ooit lag hier een landgoed van ruim 100 hectaren, met lanen, bossen en boerderijen. Hoewel een deel verdwenen is, is de sfeer gebleven.

Ook hier liggen eeuwenoude karrensporen, zoals de Ruitersdam, die verwijst naar de veel voorkomende verplaatsingen van legers in de tijd van Napoleon.

Het is nauwelijks voor te stellen dat deze weg, zoals op het straatnaambordje te lezen is, rond 1800 deel uitmaakte van de hoofdweg van 's-Hertogenbosch naar Grave. En als je hier loopt, let dan eens op de houtwal langs het pad, met de prachtige variatie aan oude heestersoorten, o.a. de meidoorn, lijsterbes en wilde roos. Het is april, dus kunnen we genieten van de bloesem. Zeker de grote bloemschermen van de Gelderse roos vallen op tussen het jonge groen. We vervolgen de route en komen dan weer samen met de wandelaars op de langere afstanden.

Deze maken ondertussen een royalere lus in zuidelijke richting. Na een stukje bos, lopen ze langs het landelijk gelegen buurtschapje Donzel met z'n mooie boerderijen naar de caférust. Deze is bij de Brouwershoeve in het buitengebied van Nistelrode. Even een rustmoment en dan weer verder, opnieuw door het boerenland. We lopen hier dikwijls op onverharde paden, waar het fluitenkruid de berm siert. Ook de Grote Wetering maakt deel uit van de route. De route gaat een flink stuk langs deze waterloop, dan aan de linkerkant, dan aan de rechterkant. Leuk om te weten dat de Grote Wetering in de 13de eeuw aangelegd werd door monniken uit Vinkel. Toen heette dit kanaal nog Monniksgraeve.

Een fraaie weg, overgaand in een zandpad met de aparte naam Huis Deelen, brengt ons naar de volgende caférust. En dat een is hele leuke: Het Venster in Vinkel. Ooit was dit een varkensboerderij, maar de eigenaren hebben de switch gemaakt naar een horecagelegenheid. Maar het varkentje is en blijft zichtbaar. Na de pauze vervolgen we de route langs de Grote Wetering en komen na ongeveer 400m langs **Sterrenwacht Halley**. Dit bijzondere gebouw heeft drie koepels met o.a. telescopen. Er is ook een planetenpad.

Wat verderop wacht alweer een verrassing: een trekpontje. Het blijft altijd leuk om op zo'n manier aan de overkant te komen!

We lopen verder langs de waterloop in de richting van Vinkel tot de beide afstanden splitsen. De lopers op de route van 30 km gaan een bruggetje over en komen langs de Vinkelse molen. Trouwe lezers van de vooruitblikken herinneren zich misschien dat eerder over deze molen geschreven is en dan in het bijzonder dat deze molen het resultaat is van het werk van vele vrijwilligers. De molen is tussen 2014 en 2020 herbouwd, nadat de oorspronkelijke molen in 1964 gedemonteerd en naar Amerika verscheept is.

Langs de rand van de bebouwde kom van het dorp gaat de route verder. Via een houtsingel en een graspad gaan de wandelaars op weg naar de soeppost. Onderweg passeren ze een gedenkplek die herinnert aan de Tweede Wereldoorlog.

De langste afstand maakt een extra lus. Zij lopen naar het buurtschapje Kaathoven met zijn mooie kapel (wat nu woonhuis is).

Via Engelenstede, een gevarieerd natuurgebiedje met gemengd bos, stukjes heide, enkele poelen en water-

lopen lopen zij naar de kleine rustpost. Deze is er speciaal voor de lopers op de langste afstand. Hier is het altijd een gezellig treffen en een uitwisseling van verhalen. Maar niet te lang, want er wachten nog mooie wandelkilometers. De wandelaars lopen zigzag door dit afwisselende gebied. Nadat zij dit verlaten hebben, volgt het Kerkdekske. Over dit dijkje liepen inwoners van Vinkel al sinds de 17e eeuw naar de kerk in Nuland. Het heeft zelfs een eigen straatnaambord. Bij het **oorlogsmonumentje** is de samenkomst met de 30 km.

Samen lopen ze naar de soeppost bij het viaduct van de A59. Ondertussen sluit ook de 20 km aan.

De witte tentdoeken zijn al vanaf een afstand te zien. Wat zal de

soep-van-de-dag zijn? Het zou in deze tijd van het jaar zomaar een lente-ui-soepje kunnen zijn! Maar zeker is dat deze zal smaken na al die mooie kilometers die we inmiddels in de benen hebben.

Na de pauze hebben we even een iets minder stukje. We lopen ongeveer één kilometer over de parallelweg langs de A59. Helaas kon dit niet anders. Maar zodra er een zijweg komt, slaan we af en direct lopen we weer mooi in het groen. We volgen een fraai fietspad tussen de landerijen. Het laatste stukje van de wandeltocht leidt ons door de Geffense Bosjes, waar het prille voorjaarsgroen het bos weer levendig maakt. Hopelijk genieten we van een voorjaarszonnetje dat het jonge blad laat oplichten!

Aan de rand van de Geffense Plas is de samenkomst met de wandelaars die 10 of 15 km lopen. Alle afstanden zijn nu samen. We volgen het pad, direct langs het water tot we bij de startlocatie zijn.

Foto: Johan van de Sande

Meer dan voldaan, na deze heerlijke wandeldag, melden we ons af.

Een woord van dank aan onze routebouwers en andere vrijwilligers die deze dag mogelijk hebben gemaakt!

-Myriam van den Berg-